

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ

ΔΙΕΓΓΙΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

Ὁ Γράννης κι' ὁ Μαρῆς,
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Μ. — Τόμαθες μωρὲ κολέα τὸ σπουδαῖον γεγονός ;
Διακονιὰ δὲν θὰ γυρεύης τώρα πλέον κανενός !
Πλούσιος πρόκειται νὰ γίνης μ' εἰσοδήματα πολλὰ
χρεῖα πλέον δὲ θὲ νάχης τεῦ Βαλλιάνου τὰ καλὰ.
Ἦρθ' ἡ ὥρα νὰ παχύνῃς, σὰ γουροῦνι νὰ τραφῇς
μονοπωλίον θὰ γίνῃ στοὺς Ἑγγλέζους ἡ σταφίς.

Ἐν ἡμέραις Δελληγιάννη
τὰς ὑπέρποτε τρελλὰς
βελτιώνεται, βρὲ Γράννη
τέλος πάντων ἡ Ἑλλάς
καὶ λαμπρύνεται ἡ τύχη τοῦ πεινῶντος βασιλείου,
δι' ἐνὸς μονοπωλείου !

Μὴ φῶτας καὶ μὴ γυρεύῃς τί χαρὰ θαρθῇ σ' ἐμᾶς !
Εἶσαι πλούσιος παλατιάρχῃ
ἄρχῃς νὰ τρῶς χαβιάρι
τώρα πλέον δὲν ἀρμόζει δι' ἐσὲ ὁ ταχαμᾶς !
Τύχη θεία καὶ μεγάλη μ' ὅλο λίρα φορτωμένη,
μὲς τὸ κούφιο τὸ καρύδι τὴν εὐρήκαμε κρυμμένη !

Συνδικάτο Ἀγγλικό,
γίνεται γιὰ νὰ πλουτίσῃς
παραμῦθι μυθιακό
νάτσε κάτου νὰ γρικῇς !
Μιὰ φορὰ κι' ἕναν καιρὸ
ἦταν' εἰας Ντεληγιάννης.
Γ. — Μοῦ τὸ λὲς γιὰ σβαρὸ
ἢ γιὰ χῶρατο τὸ κάνεις ;

Μ. — Ἐλα δῶ πουλιρὸ σιμά
καὶ στὸ λέω στὴν ἀλήθεια.
Θὰ σοῦ πῶ τὴ Χαλιμᾶ
μὲ τὰ χίλια παραμῦθια.
Θὰ σοῦ πῶ νὰ κοιμηθῇς,
κι' ἔχοντας κλειστὰ τὰ μάτια
αἰφνιδίως θὰ βρεθῇς
σὲ κρυστάλινα παλάτια.

Καὶ στὸ χέρι σου θὰ ἔχῃς
ψεκαστήρα μὲ χαλκὸ
ποῦ μὲ δαύτονε θὰ βρέχῃς
τὸ τοῦ πὲ τὸ ἀγγλικό.
Κι' ὅταν πλέον θὰ ξυπνήσῃς
εὐτυχῇ μου κουβαρῶδᾶ,
δὲ θὲ ναῦρης νὰ δειπνήσῃς
οὔτε σέσκλα τοῦ Λουρδᾶ !

Γ. — Ὑπὲρ τοῦ μονοπωλείου ἤδη ἡ λιαὸς βρά !

Μ. — Ἄκου ἐν ὄνειρο ψυχὴ μου καὶ τῆς ωμορφιάς θεᾶ !
Μοφενώτουνε πῶς ἤρουν σ' ἐνα ἔθνος παρδαλό
ποῦ ἐσκέπτετο νὰ βίξῃ τὴ σταφίδα στο γιὰλό

καὶ με μίᾳς βρεθῆκαν Ἄγγλοι — μωρὲ θέμα νὰ γελάσης ! —
οἱ ὁποῖοι με θυσίας
ικανῆς περιουσίας,
ἀναδεχονται τὸ βᾶρος τοῦ πυθμένου τῆς θαλάσσης !

==

7. — Χάλασε μωρὲ κι' ὁ Πύργος· καίγονται τὰ Φιλιατρά·
κάθε Μωραΐτης βλέπει κοιτιδάτες πῶς μετρά.
Σμπάρα ρίχνουνε στὴν Πάτρα· καὶ στὴν Κόρινθο τὰ ἱῶα.
Γόρπιζες νὰ πέρνης λίρες γιὰ νὰ δίνης κοσκινιῶνα ;
Ἐπερίμενες ποτέ σου πῶς ἰγγλέζικα καντάρια
θάρθουν ν' ἀντικαταστήσουν τοῦ Προυτζᾶ τὰ πενηντάρια ;

==

Γόμαθαν αὐτὸ τὸ κάζο τὸ ἐθνοσωτήριον,
κι' αὔριο μὲς τὸ Ληξούρι
θὲ νὰ γένῃ νταβατουρι
καὶ συλλαλητήριον.

==

Ἄρχοντες καὶ μεγιστάνες θὰ συνέλθουνε στὸν φόρον·
θύματα καὶ τιμωρίαι συνεχῶν περνοσπόρων.
Ἄρχοντες καὶ δουλευτάδες
θὰ συνέλθουν ἐν βοῇ.
Κουβαλάδες, Φαβατάδες,
Ἀνωὴ καὶ Κατωὴ,
καὶ βεβαίως εἰ καυμένοι
τρομερὰ θὰ φοβηθοῦν,
ὅσοι ὄντι δεδεμένοι
στὶς ἐξώπορτες βρεθοῦν.

==

Στὸ Μονοκροῦσο στέρνουνε τελέγραφο καὶ γράμμα·
τοῦ λένε « ὑπεράσπισε καὶ σὺ αὐτὸ τὸ πρᾶμμα ! »
Κι' ὁ Μονοκροῦσος ἀπαντᾷ εἰς τὸν λαὸν τῆς Πάλης·
« χάριν τῆς εὐγλωττίας μου τῆς θείας καὶ μεγάλης
τῶν ἀντιθέτων βέβαια θὰ κόψωμεν τὴν φόρα,
πρᾶγμα ποῦ τὸ κατόρθωσα πολλάκις ἕως τώρα,
καὶ δίχως νᾶμαι λόγιος καὶ νὰ γνωρίζω γράμματα,
λαμπρῶς ἀπὸ τοῦ βήματος ἀνέπτυξα τὰ πράγματα ! »

==

Τ' ἀγγλικὸ τὸ συνδικάτο
ἐφθασε καὶ στὴ Θηνιά
καὶ τσ' ἀνθρώπους ἄνω κάτω
βάνει μιὰν ἀγκοπανιά !
καὶ με δίχως νὰ γυρέψουν

νὰ κυττάζουν συμφωνία,
ἤθελαν νὰ μνημονέψουν
τὴ μεγάλη Βρεττανία
καὶ σ' αὐτὴν ν' ἀποδοθοῦνε
εὐλογίαι περισσαί,
π' ὅθεν κι' ἂν ἀποτανοῦνε
δὲν εὐρίσκουνε βερσέ !

==

Τ' ἀγρικῆσαν καὶ στὴ Σκάλα τὸ ἀνέλπιστο καλὸ·
κι' αὐθωρεὶ τὴν πένα πιάνουν καὶ μνηᾶνε στὸν Τραυλό·
« Γέρω Νῶε, γέρω Νῶε,
ζε κοιμώσουνε καὶ τρῶε
κι' ἂν δὲν σ' ἄφησαν νὰ σιάσης τοῦ Σπαθιοῦ τὰ μανοπάτια
πρέπει στὸ Μονοπωλεῖο νᾶχης τέσσερα τὰ ματρία
γιὰ νὰ λείψουμε γιὰ πάντα τῶν ἐμπορῶν τίς ὀγγιές,
ποῦ με δαῦτες μᾶς ζυγίζουν τίς σαρκάλες τίς τσαγκιές !

==

Κι' ὁ γιατρός ἀμέσως γράφει στοὺς πιστοὺς τοῦ ἀσπρογάλλου·
« Ἐχω, θέρμη, ἔχω βῆχα, κολικόπονο καὶ κάλους
κι' ἂν τολμήσω νάβγω ἐξω
γιὰ νὰ θέλημα νὰ τρέξω,
θὰ μ' ἀρπάξῃ ἱμφλουέντσα ποῦ γυρνᾷ σὰν ἀλουποῦ,
κι' ἀλληλουῖα ἐτότες στὸν πιστό σας τὸν παπποῦ ! »

==

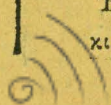
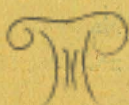
Λόγος γίνεται μεγάλος
γιὰ τῶν Ἀγγλων τὴν ιδέα,
κι' ὁ Ῥωμηὸς ὁ παππαγάλος
τὴν εὐρίσκει γιὰ σπουδαία !

==

Δὲν ἔχει καιρὸ νὰ χάνῃ
καὶ νὰ σκέφτεται πολὺ
τίς δραχμὲς χρυσάφι κάνει
κι' ἀγοράζει καὶ πουλεῖ,
πεντακόσες, ἑξακόσες
ὅσο εὔρη κι' ὅσο λάχνη
Μὲ τίς συφορὲς τίς τόσες
μιὰ φορὰ δὲν εἶδα νᾶχνη,
τὸ μυαλὸ ποῦ ἀπαιτεῖται,
ἵνα μὴ Ῥωμηὸς καλεῖται !

==

Ἐπεχῆς διερχομένης στενωπότης καὶ δεινῆς
κι' ἀφοῦ πλέον δὲν λυπεῖται τὴν Ἑλλάδα μακαριὰ
ΔΗΜΟΤΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΕΛΛΗΦΟΝΙΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ἐλυπήθησαν τὰς τόσας ἐθνικὰς ἀνωμαλίας,
οἱ μιλέρδοι τῆς Ἀγγλίας!
Πλούσιους εἶπαν νὰ μᾶς κάμουν καὶ με μίας οἱ κουτοὶ
τὸ πιστέ! αἱ με δὶχως νὰ βωτῆσουμε γιατί!

Εἶδε λέν' ὁ νηστικός
εἰς τὸν ὕπνο του καρβέλια!
Μωρὲ κόσμος γνωστικός
κι' ἀντικείμενο γιὰ γέλια!
Οἷα αἰσιοδοξία
τῶν αἰσιοδοξίων
καὶ φαντασιοληξία
φαντασιοληξίων!

Νὰ πιστεύουν πῶς τῶν Ἀγγλων θάρθη ἀριστοκρατία
τὴ σταφίδα ν' ἀγοράζῃ καὶ βρεμένη καὶ στεγνή,
νὰ πιστεύουν πῶς θὰ λείψουν τὸ ἀποθήκης τὰ δελτία
τὰ ὅποια ἐφευρήκαν πατριῶτες Πατρινοί!
Νὰ πιστεύουν πῶς θὰ ζοῦμε στὸ ἐξῆς μακάριοι,
νὰ πιστεύουν πῶς θὰ λείψουν οἱ ἀποθηκάριοι!

Νὰ πιστεύουν πῶς θ' ἀφήσουν οἱ φρουροὶ τοῦ βασιλείου
μὲ συνθήκη νὰ θεθοῦμε με τοὺς Ἀγγλοὺς τοὺς τρελλοὺς
νὰ πιστεύουν πῶς θὰ κλείσουν αἱ πηγαὶ τοῦ μιστελίου
αἱ ὅποιαι μέχρις ὥρας ἐξεδίψασαν πολλοὺς.
Νὰ πιστεύουν πῶς κι' ἂν λείψῃ τῶν ἐμπόρων ἡ πελάντσα
θὰ γλυττώσουμε πικασμένοι στῶν Ἑγγλέζων τὰ γάντσα!

Γιὰ φαντάσου εὐτυχία γιὰ τὴν ἔμμοιρη Ἑλλάδα
τὴ σταφίδα τῆς νὰ εἶναι ἐξακόσιες τὴ χιλιάδα!
Παῖα δύναμις ἀγία τοὺς φτωχοὺς μᾶς; ἐνθυμήθη,
καὶ μᾶς; ἔβαλε στὸ νοῦ μας ἓνα τέτοιο παραμῦθι;
Πῶς συμβαίνει νὰ μᾶς πέφτῃ ἓνας τέτοιος λουκουμάς;
Πῶς νὰ θέλουν οἱ Ἑγγλέζοι νὰ γελᾶσινε μ' ἐμᾶς;

ΣΤΟ ΦΑΓΑ

Γυρίζεις ἀνεμόμυλε γυρίζεις
κι' αἶρα καὶ νεράκι κοπανίζεις
κι' ἐκεῖ ποῦ τρῶς τὸ βουρκο με κουδάδες,
σὲ τρῶν ἐσέναν' ἄλλοι πιὸ φαγάδες!

Λαζενές.

Ἡ ΕΛΠΙΣ

(Ὑπὸ Goldsmith)

Σὰν τοῦ κερικοῦ τὸ φῶς τὸ ὠχρὸ
προβαίνει ἡ Ἐλπίς με πρόσωπο παιδρὸ
Κι' ὅσον ἡ μαύρη νύκτα προχωρεῖ,
τόσον ἀκτῖνα χύνει πιὸ λαμπρῇ.

(Κατὰ μετάφρασιν)

Φάσταφ.

ἸΜΦΛΟΤΕΝΤΣΑ

(Ἀλληγορία)

Μὲ μελοχόδει, με σακατεύει·
εἶναι δαιμόνιο, δὲ χωρατεύει.
Μ' ἔχει με δέκατα, μ' ἔχει με βῆχα.
ὦ! ἄς ἐπέθονα κι' ἄς μὴν τὴν εἶχα!

Ὅλος ὁ κόσμος φχαριστημένος,
τρέχει στὸ γλέντι τὸ βραδυνὸ
κι' ἐγὼ στὸ σπῆτι μου κρεβατωμένος
με τὴν ἀρώστια μου ἀδημονῶ.

Μέσα στὴν ἀνοιξη ποῦ βγένουν τ' ἄνθη
κι' ἀρχίζουν ἔρωτες κι' ἀγάπης ζήλειες,
ἐγὼ ζεσταίνομαι... με μολοχάνθη,
βάνω θερμομέτρα, βάνω μποτήλιες!

Μ' ἔλυωσε, μ' ἔσβυσε, μ' ἔχει πεθάνει·
τὸ θιὸ ἀνάποδα μοῦ τόνε βγάνει·
ποτέ ἡ ἄσπλαγχνη σ' ὅσα μοῦ κάνει,
δὲν εἶπε « φτάνει! »

Πολλὰ κι' ἀμέτρητα σκόρσα μοῦ δίνει.
Ἄχ! τὸ κεφάλι μου πόσο βαρύνει!
Στιγμὴ δὲν μ' ἄφησε νὰ ἡσυχάσω.
Ἄς μὴν τὴν ἔπερνα κι' ἄς ἦθε σκάσω!

Γιατρὸ γυρεύω με τὸ φανάρι
τὴν ἱμφλουτέντα μου νὰ ματῶ.
Ἦρθ' ὁ δετόρος στὴν κάμαρά μου
κι' ἐκαλιτέρεψα... μὰ συφορά μου!

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΕΟΥΡΙΟΥ

Ἦρθε καὶ κάπως ἐκαλιτέρεψα
— ἐγὼ τὸ ξέρω τὸ πῶς ἐγέρεψα —
παύ' ἢ ἀρώστια νὰ μὲ βουρλίξῃ·
μοῦ τὴν ἐπέρασε . . . μὰ τί ἀξίζει!

Πάλι θὰ μ' εὖρῃ π' ἀναθεμάτῃ!
Κι' ἄλλα τριψίματα· κι' ἄλλο κρεβάτι!
Κι' ἄλλο συνάπισμα, κι' ἄλλο λουτρό!
Τί κελεποῦρι γιὰ τὸ γιαντρί!

ὦ ἰμφλουέντσα π' ἀναθεμάσαι,
τί βρωμοβάσανο ἔτυχε νᾶσαι!
Πάντα νὰ μ' ἔχῃς ἀφανισμένο
ἀπὸ τὸν κόσμον ποῦ μὲ τυράει,
καὶ τὸ κεφάλι μου, τόσο πρισμένο,
ποῦ τὸ κατέλο μου νὰ μὴ χωράῃ!

Φλάκ-Φλούκ.

ΠΑΡΑΙΟΝΟ

Μὰ τὰ βαθειὰ μεσάνυχτα ποῦ κλεῖς μέσα στὰ μάτια,
καὶ μὰ τὴν ἄγρια κόλαση ποῦ ἔχεις στὰ μαλλιά σου,
βλέπω αὐγὴ ροδόχρυσή, μύριων ἀχτίνων πλάτια,
κάθε χαρὰ καὶ ἀνοιξή, στὴ χαρωπὴ θωριά σου.

Μά . . . στὸ βουβὸ τ' ἀχειλί σου βλέπω βοριά καὶ χιόνι
κι' ἡ πικραμένη μου καρδιά, μαραίνεται, παγώνει!

Τ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Πρὸς τοὺς συμπολίτας ἡμῶν.

Μὴ δυνάμενοι νὰ εὐχαριστήσωμεν ἓνα ἕκαστον
ἰδιαίτερος ἐκ τῶν συμμερισθέντων τὴν βαθεῖαν ἡμῶν
θλίψιν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ προσφιλοῦς ἡμῶν Θεμι-
στοκλέους Μεταξᾶ, παρακαλοῦμεν τοὺς συμπολίτας
ἡμῶν νὰ δεχθῶσι τὴν παροῦσαν ὡς ἔκφρασιν τῶν
ἀπείρων καὶ ἐνθέρμων εὐχαριστιῶν τὰς ὁποίας
καρδία πληχθεῖσα ὑπὸ δεινοτατῆς συμφορᾶς δύναται
νὰ ἀπευθύνη εἰς τοὺς προσενηχόντας τὰ εἰλικρινέ-
στερα συλλυπητήρια ὡς βάλσαμόν ὑπερτάτης παρη-
γορίας.

(Ἐκ τῆς οἰκογενείας Μεταξά.)

ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΣ

Τὴν πρωίαν τῆς παρελθούσης Πέμπτης κατέπλευ-
σεν εἰς τὸν λιμένα Ληξουρίου τὸ ἀτμόπλοιον
« Τρικούπης » τοῦ ἰδιοκτήτου κ. Παναγῆ Τσιτσέλη.

Τοῦ ἀτμοπλοίου ἐπέβαινεν ὁ ἴδιος κ. Τσιτσέλης
μετὰ τῆς οἰκογενείας του, ἀποχομίζων τὰ ὄστα τῶν
ἐν τῇ ξένῃ τελευτησάντων συγγενῶν του τὰ ὁποία
θὰ ταφοῦν εἰς τὸ Νεκροταφεῖον Ληξουρίου.

Αὐριον γίνεται τὸ μνημόσυνον αὐτῶν διασκευ-
σθέντος ἐπὶ τούτῳ καταλλήλως τοῦ Ναοῦ Ἀγίου
Νικολάου.

ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΟΝ

Ἦρχισεν ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος τὰς πα-
ραστάσεις τοῦ ἰταλικῶν ἵπποδρόμιον τῆς Κας.
Βιτάλε.

Ἄν καὶ εἶναι πολὺ ἐνωρὶς ἀκόμη δι' ὑπαίθρια
θέατρα, ἐν τούτοις ὁ κόσμος ἤρχισε νὰ συχνάζῃ
διότι ὁμολογουμένως τὰ ἐκτελούμενα γυμνάσματα
τέρπουν πολὺ τὸ κοινόν.

Προσεχῶς ἀναμένονται καὶ ἕτερα δύο πρόσωπα
ἐξ Εὐρώπης πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ θιάσου.

Η ΣΤΑΦΙΔΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Εἰδοποιεῖ ὅτι, κατ' ἀπόφασιν τοῦ ἐν Πάτραις Δι-
οικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Τραπεζῆς, πάντες ὅσοι
ἐπλήρωσαν ἀπὸ τῆς 28 Φεβρουαρίου ε. ε. καὶ ἐντεῦ-
θεν ἢ ἤθελον πληρῶσαι μέχρι τέλους τρέχοντος μη-
νός, εἴτε τὸ ὅλον, εἴτε τὸ ἥμισυ τοῦ πρὸς τὴν Τρά-
πεζαν χρέους των, δικαιοῦνται νὰ λάβωσι νέα δάνεια
εἰς μετρητὰ καὶ θεικὸν χαλκὸν ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς
ὅρους ὅφ' οὓς λαμβάνουσι τοιαῦτα καὶ οἱ πρὸ τῆς
28 Φεβρουαρίου ε. ε. πληρώσαντες.

Ἐν Ἀργοστολίῳ τῇ 6 Μαρτίου 1903.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Τραπεζῆς).

Τὴν ὡμορφὴν μας Πύλαρον τὴν ξακουσμένη κόρη,
π' ἀκόμα δὲν ἐφτιάστηκε καλλίτερο βαπόρι
ποῦ χίλιες περιποιήσεις καὶ ἀναπαύσεις ἔχει,
τὸ καθαρό, τὸ γρήγορο ποῦ σὰν τὸ φεῖδι τρέχει,
ὅσοι τὰ πατριωτικὰ τὰ ἔργα ἐκτιμᾶτε,
ὁσάκις ταξιδεύετε αὐτὸ νὰ προτιμᾶτε.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

A12441430089